

Eric Zuesse, Oriental Review: ARISTOKRACIE - JAK A PROČ OVLÁDÁ ZEMĚ USA A SPOJENCŮ

- CZ24 News | 23. května 2023

*(Již v roce 1940 vydal novinář F. Lundberg knihu o bohatých vládciích – **America's 60 Families** (1940), česky 60 rodin, které vládou Americe -1948)*

Ke dni 2. listopadu 2022 časopis Forbes napočítal na svém [„Seznamu světových miliardářů“](#) 2 668 jednotlivců, jejichž čisté jmění bylo alespoň tisíc milionů dolarů – miliarda dolarů – a vyloučil z tohoto seznamu takové jednotlivce, jako je [král Saúdské Arábie, jehož čisté jmění přesahuje bilion dolarů; takže toto je seznam pouze miliardářů, kteří nevlastní celou zemi \(a v jeho případě největší světovou ropnou společnost Aramco\).](#)

Ale každopádně pravděpodobně není více než 3 000 miliardářů; a kterýkoli z nich, jehož hlavní sídlo je v USA nebo v některé z jejich spojeneckých zemí, je dostatečně bohatý na to, aby mohl věnovat politikům svého národa dostatek peněz na politické kampaně, aby mohl buď vybrat vůdce tohoto národa, nebo mohl vetovat od jejího vedení politika, kterého žádný z ostatních miliardářů finančně nepodpoří.

Každý z nich uznává, že jejich diktatura je kolektivní záležitostí. V USA jich je méně než tisíc a všichni – mezi nimi demokraté i republikáni – sdílejí mnoho společných zájmů proti široké veřejnosti. Demokratičtí vybírají nominanty této strany a republikánští vybírají nominanty této strany. Jinými slovy: alespoň v rámci USA a jejich spojeneckých zemí, tyto jednotlivci mohou účinně ovládat svou vládu tím, že v jejich volbách ovlivní voliče, takže obě strany nominují vůdce přijatelné pro miliardáře. Neznamená to, že by v tom byli aktivní všichni miliardáři, ale každý z nich to může udělat, pokud chce, buď darováním na politické kampaně, nebo nákupem zpravodajských médií, takže je ani nebude potřebovat darovat politikům, ale může ovládat voliče přímějším způsobem.

Politicky neaktivní miliardáři, kteří na politické kampaně nevěnují jen málo nebo vůbec nic a kteří si nezakoupili nebo nezdědili kontrolní podíl ve zpravodajském médiu, které může ovlivnit volební výsledky přímočařeji než darováním na kampaně politiků, jsou spokojeni s kýmkoli. politicky aktivní kolegové miliardáři se rozhodli vést své vlády, a proto se pasivně nebo standardně podílejí na pokračování kontroly nad jejich vládami ze strany miliardářů. (Zatímco Karel Marx řekl, že v kapitalismu jsou vlády řízeny střední třídou – „buržoazii“ – to je nepravda, a [Empirické politologické studie Spojených států přesvědčivě ukázaly, že je to nepravdivé: americkou vládu ovládá pouze superbohatí, aristokracie, těch velmi málo jedinců, vůbec ne „buržoazie“.](#))

Nazývám každou vládu, která je ovládána svými miliardáři (možná také s účastí pouze těch politicky nejaktivnějších ze stomilionářů), „aristokracií“ v protikladu k „demokracii“ (což je vláda, která zastupuje většina obyvatel země, nejen ti nejbohatší z nich jako v aristokracii).

Každá aristokracie v historii se posedle zabývala třemi věcmi: mocí bohatství, dědičností a hrami s nulovým součtem (výhra-prohra, nikoli výhra). (Mnozí z nich proto také vlastní sportovní týmy nebo jinak financují a propagují soutěže výhra-prohra namísto soutěží výhra-výhra.)

Bohatství definuje, čím jsou. Dědičnost definuje jejich typ božské pravé víry, která ospravedlňuje jejich dynastické aspirace a nevyžaduje papežovo nebo jiné teokratické ospravedlnění jejich

bohatství a moci. A hry s nulovým součtem neboli „nadřazenost“ – víra, že v každé hře je pouze jeden vítěz a že všichni poražení jsou podřízeni této osobě, a proto by měli sloužit zájmům vítěze a ne pouze jejich vlastním zájmům – nebo respekt k hierarchii a odmítání jakéhokoli druhu rovnosti práv – v jejich vlastní mysli ospravedlňuje cokoliv, co by mohli potřebovat udělat, aby byli a zůstali vítězi – někdo na samém vrcholu pyramidy bohatství a moci.

Zatímco v „demokracii“ jsou potřeby veřejnosti hlavním zájmem vlády, **v aristokracii vláda slouží pouze potřebám miliardářů**: bohatství – moc (jejich kontrola nad vládou), dědičnost (nízké nebo žádné zdanění majetku – dědictví, aby se zvýhodnili superbohatí na úkor všech ostatních daňových poplatníků) a hry s nulovým součtem (oslabení veřejnosti tak, aby ještě více posílili kontrolu aristokracie nad vládou). (Samozřejmě, že v rámci jejich vlastních organizací je týmová práce respektována, a proto je podporováno vzájemné kooperativní chování a win-win soutěže, ale všechny aktivity směřující navenek jsou silně prohrané: my versus oni – a veřejnost je zcela jistě v kategorii „oni“.)

V mezinárodní politice se potřeby miliardářů zmenšují na jednu věc: na další expanzi svého impéria – imperialismu – a to znamená rozšiřování mezinárodních subverzí, sankcí, převratů a invazí, aby se přidaly nové země jejich stávající říši.

Imperialismus je mezinárodní politika bohatství – moc, dědičnost a hry s nulovým součtem (výhra-prohra, nikoli výhra). V USA a ve spojeneckých zemích se tento imperialismus konkrétně projevuje [neokonzervativní typ: pro anglo-americkou kontrolu nad celou planetou – rhodesistický typ](#) imperialismu. Jakýkoli ekonomický konkurent, kterého chtějí rozdrtit, aby se z něj stal globální monopol na moc – „světová vláda“ vlády USA, a NE OSN nebo jakéhokoli jiného demokraticky konsenzuálního systému mezinárodního práva: místo toho globální diktatura nad všemi zeměmi, vládou amerických miliardářů a vynucené její armádou (včetně [jejích současných 900 zahraničních vojenských základů](#)).

Ačkoli ne každý v aristokracii se narodil jako aristokrat, obvykle se více aristokratů rodí přímým předkům, kteří byli aristokraty, než „samostatných“ nebo původních producentů jejich rodinného jmění, a každá aristokracie je silně dynastická a její členové nejsou jen hluboce oddáni nerovnosti v právech, ale jsou nesmírně hrdí na to, že jsou vítězi – bez ohledu na to, jak to vyhráli.

Jsou hluboce oddáni myšlence, že nejen přirozeně existuje nerovnost v osobních schopnostech a vlastnostech, ale že jejich děti mají právo zdědit jakákoli privilegia, včetně bohatství, které by dítě mohlo zdědit po rodičích nikoli geneticky, ale ve smyslu zděděných vlastnictví. Toto právo sociálního (a nejen přirozeného) dědictví – dědictví majetku – je skutečným základním kamenem každé aristokracie.

Nejen, že mezigeneračně zesiluje přirozeně existující nerovnost bohatství, privilegií a moci, která existuje v každé společnosti, takže vítězové vyhrávají ještě víc a masy poražených budou ztrácet ještě více v průběhu desetiletí a staletí, ale poskytuje každému aristokratovi naději podílet se na vytvoření budoucí dynastie, která ještě více prohloubí existující nerovnosti ve společnosti, a proto bude sloužit převládajícím supremacistům (výhra-prohra – buď „my“, nebo „oni“, ale NE obojí) cílem každé aristokracie.

Zatímco seznamy světových miliardářů Forbes a Bloomberg se zaměřují na jejich bohatství, a nikoli na jejich osobní a společenský život, seznam 64 miliardářek poskytuje přímější celkový obrázek o tom, jak úžasné okouzující mnohé z nich jsou a jak je pro miliardáře důležité jejich právo předat své jmění svým potomkům, takže v tomto seznamu je dnes vidět formování některých budoucích předních světových rodinných dynastií. Tento seznam je [zde a pro každého z těchto zlatých 64](#), zobrazuje také fotografie dané osoby spolu se stručným popisem jejich dynastie.

U žádných z posluchačů není vůbec popsán její politický sklon nebo angažovanost, ale v mnoha případech je politická angažovanost jejich rodičů – pokud vůbec nějaká – veřejnosti dobře známá (a samozřejmě všichni jsou imperialisté, zastánci globální hegemonie USA).

Kdokoli z 64 by mohl darovat řekněme 100 milionů dolarů, nebo dokonce překonat všechny rekordy a věnovat 200 milionů dolarů na kampaň progresivního politika proti silně imperialistickému Joe Bidenovi, aby vyhrál prezidentskou nominaci Demokratické strany a ukončil neokonzervatismus, ale to se nestane, protože žádný aristokrat nikdy nic takového neudělal. Pro každého miliardáře je imperialismus cílem, nikoli zhoubou. A každý z těchto 64 jedinců je miliardář.

Česko a EU?

V roce 2012 bylo na webu Henryho Makowa sděleno:

„V Československu židovsko-sionistická klika: Václav Havel a [Klaus Diensthiar](#) [český ministr zahraničí] zaprodala celé Čechy a Slovensko do rukou židovského a německého kapitálu a vydělali obrovské provize za umožnění takových transakcí“.

Prodaly se nejlukrativnější podniky za tzv. účetní ceny, tedy za hubičku. Od první krádeže Živnobanky k vodovodům a kanalizacím, přes teplárny, automobilku, pneumatikárnu, Transgas až po ostatní banky, spořitelny atd atd. V. Klausovi přitom nesměl NIKDO ani poradci z USA radit a proto také dodnes máme, **považte, po privatizaci, stejný důchodový systém jako za komunistů.** Nyní noví potomci ODS s Fialovou a Jurečkou hledají finty jak zajistit financování důchodů, co již bezbolestně bezpečně nepůjde. A na furt! Jsme kolonie, která odvádí trestuhodně na západ ročně 300 až 500 mld v dividendách. Cizí rentiéri jen chrochtají. Zvýšení DPH za Topolánka a Kalouska nepomohlo a tak vládní pětikolka „ekonomů“ připravila balíček nových daní, které zajisté bez náležité změny ve vlastnictví kapitálu „státu“, budou dál pokračovat do nekonečna.

Ač velebený disident V. Havel, financovaný miliardářem Sorošem, sliboval nevstupovat do žádných voj. paktů, nechal se na výletě v DC **20. února 1990** „přemluvit“ prezidentem Bushem, abychom vstoupili do NATO namísto usilovat o neutralitu.

Vláda posluhující USA a NATO si tak dělá co chce. O chystané základně US nebylo ve volebním programu a prohlášení vlády ani slovo, pouze členství v NATO a závazky k NATO, **nikoliv současný vlezdoprdelismus.** Vláda prý obnovuje tradici „**havlovské diplomacie**“ a podporuje jakousi „demokracii“, která je de facto **nejhorším náboženstvím.**

Již je zřejmé, že evropské země jsou téměř zcela podřízeny USA, jako vazalové, protektorát, kterými Amerika stejně pohrdá. Copak my v Evropě neplníme téměř všechna přání Američanů? Neděláte všechno pro jejich prospěch, ne pro svůj? Jak by námi nemohli pohrdat?

Když nám Amerika dá rozkaz, všichni posloucháme jako cirkusoví psi - Proč to děláme? Kdy se Evropa stala pánským klubem patolízalů? Naše podlézání nemá konce. K čemu nám je NATO, když jsme nyní první na ráně díky vztahům k fašistické Ukrajině a Rusku. Státy nemohou být suverénní a nezávislé, když jsou na jejich půdě cizí vojska.

Budou tu pro Americké účely, ne pro naše. Samozřejmě, že naše armáda se drží NATO. Závisí na tom jejich práce a základny. Jakmile se vojenské síly v zemi zakonzervují, bude nemožné je dostat ven, a vždycky si najdou nějakou záminku.

Sociální a ekonomická situace v zemích EU se nadále zhoršuje a jejich výdaje na obranu vzrostly o 13 %. Obyvatelstvo „sjednocené Evropy“ bohužel minulo bod, kdy jejich vůdci udělali z EU agenturu

pro nové vojenské aktivity USA (po surovinách) a neutrální státy přestaly existovat. Předchozí vlády polistopadovou zlodějnu maskovaly sliby a žvaněním o správné cestě korupčním výprodejem kapitálu, které ovšem vlády vůbec nevlastnily. Dnes snad a možná lidé pochopí, co znamenala Klausem velebená privatizace majetku „státu“, který měl a mohl financovat budoucí výdaje státu. Bylo to šikovné protiústavní vyvlastnění budoucích příjmů daňových poplatníků.

[ZDROJ](#)

Překlad: I.Bubeník/czechfreepress.cz